سورة النجم

53. സൂറത്തുന്നജ്മ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 62 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 3

[32 –ാം വചനം മദനിയ്യാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.]

ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം, അബൂദാവൂദ്, നസാഉൗ رحمهم الله എന്നീ മഹാൻമാർ ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സുജൂദ് (ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്ത്) അവതരിച്ച ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായം സൂറത്തുന്നജ്മ് ആകുന്നു. എന്നിട്ട് (അത് ഓതിക്കൊണ്ട്) നബി ﷺ സുജൂദ് ചെയ്കയുണ്ടായി. (അത് കേട്ടവരിൽ) ഒരാൾ ഒഴിച്ച് മറ്റെല്ലാവരും സുജൂദ് ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യൻ ഒരു പിടി മണ്ണ് കയ്യിലെടുത്ത് അതിൻമേൽ സുജൂദ് ചെയ്കയാണ് ചെയ്തത്. പിന്നീട് അയാൾ അവിശ്വാസിയായ നിലയിൽ കൊല്ല പ്പെട്ടത് ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. ഉമയ്യത്തുബ്നുഖലഫ് (أُميَّة بن خَلَف) ആയി രുന്നു അത്. നബി ﷺ ജനമദ്ധ്യെ പരസ്യമായി ഓതിക്കേൾപ്പിച്ച ഒന്നാമത്തെ സൂറത്ത് ഇതാണെന്നും. മക്കാഹറമിൽവെച്ച് മുശ്‌രിക്കുകളും കൂടിയുള്ള സദ സ്സിൽവെച്ച് തിരുമേനി അത് ഓതിയെന്നും ഇബ്നുമസ്ഊദി (റ) ൽ നിന്നുതന്നെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (رواه ابن مردويه) അവസാനത്തിലെ ആയത്തിലാണ് സുജൂദിന്റെ സ്ഥാനം. ഈ സൂറത്തിലെ വചനങ്ങൾ ഓരോന്നും ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളോട്ട് തുളച്ച് ചെല്ലുവാൻ പോരുന്നവയത്രെ. കൂടാതെ, ആകർഷകമായ ഒരു ശ്രവണമാധുര്യം കൂടി അവർക്കുള്ളതായിക്കാണാം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلنَّجۡمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾

(1) നക്ഷത്രം തന്നെയാണ് സത്യം– അത് താണുവരുമ്പോൾ!

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمۡ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾

(2) നിങ്ങളുടെ ആൾ [നബി] വഴി പിഴച്ചിട്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തിന് അബദ്ധം പിണഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

وَمَا يَنطِقُ عَنِ ٱلْهَوَىٰٓ ﴿٣﴾

《3》 അദ്ദേഹം (സ്വന്തം) ഇച്ഛപ്രകാരം സംസാരിക്കുകയില്ല.

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْىٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾

《4》 അത്, അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന വഹ്‌യ് [ദൈവികബോധനം] അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

《1》 وَٱلنَّجْمِ നക്ഷത്രം തന്നെയാണ് إِذَا هَوَىٰ അത് വീണ് (താണ്) വരുമ്പോൾ, അസ്തമിച്ചാൽ 《2》 مَا ضَلَّ വഴിപിഴച്ചിട്ടില്ല صَاحِبُكُمْ നിങ്ങളുടെ ആൾ, കൂട്ടുകാരൻ, ചങ്ങാതി وَمَا غَوَىٰ അബദ്ധം പിണഞ്ഞിട്ടു (തെറ്റ് പറ്റിയിട്ടു)മില്ല 《3》 وَمَا يَنْطِقُ അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുക (മിണ്ടുക, മൊഴിയുക)യുമില്ല عَنِ ٱلْهَوَىٰٓ ഇച്ഛയാൽ, ഇച്ഛപ്രകാരം 《4》 إِنْ هُوَ അതല്ല إِلَّا وَحْىٌ വഹ്‌യല്ലാതെ يُوحَىٰ അദ്ദേഹത്തിന് വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടുന്ന

അല്ലാഹു ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്ത് പറയുമ്പോൾ, അതിൽ ചില രഹസ്യങ്ങളും ക്വുർആൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള ഇന്നത്തെ നിരീക്ഷണ സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിലവിൽ വരുംമുമ്പ് പ്രാകൃത രൂപത്തിൽ മനുഷ്യൻ ആകാശത്തെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ, നക്ഷത്രങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ മനുഷ്യന് കഴിയുമായിരുന്നു. കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗോളങ്ങൾ ദിനം പ്രതി ഉദിക്കുന്നു, അസ്തമിക്കുന്നു, മുന്നോട്ടുവരുന്നു, പിന്നോട്ട് പോകുന്നു, ശോഭിക്കുന്നു, പ്രകാശിക്കുന്നു............! വലുപ്പത്തിലും ഗതിവിഗതിയിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളെങ്കിലും ഓരോന്നും ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതമായ പരിപാടിയനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നു. ഘടികാരവും, വടക്കുനോക്കിയന്ത്രവും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ദിക്ക് നിർണയത്തിലും, നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. സമുദ്രത്തിലും മരുഭൂമിയിലും യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്ക് നക്ഷത്രമാർഗങ്ങളെപ്പറ്റി സാമാന്യമായ അറിവെങ്കിലും ഒഴിച്ച് കൂടാത്തതായിരുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന മാർഗദർശകൻമാർ. (وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ)

പരിഷ്കൃത ഗവേഷക നിരീക്ഷണ ഫലങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി മാഹാത്മ്യത്തെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് മുൻകാലത്ത് കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത വിലപ്പെട്ട പല വിജ്ഞാനങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്ത് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും സാധ്യമല്ലാത്ത എത്രയോ രഹസ്യങ്ങളും വസ്തുതകളും ഇന്ന് മനുഷ്യന് അറിവായിട്ടുണ്ട്. മുപ്പതിനായിരമോ, മുപ്പതുലക്ഷമോ നക്ഷത്രങ്ങളാണ് ആകാശത്തുള്ളതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലം നാം പിന്നിട്ട് കഴിഞ്ഞു. മുവ്വായിരം കോടി നക്ഷത്രകുടുംബങ്ങൾ– അഥവാ സൗരയൂഥങ്ങൾ– ആകാശഗംഗയിലുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പറയുന്നു. അവ

യിലൊന്നത്രെ നമ്മുടെ സൗരയൂഥം. ഭൂമിക്കും ആകാശത്തിനുമിടക്കുള്ള ദൂരം അഞ്ഞൂറ് കൊല്ലത്തെ നടത്തയാത്രാദൂരമോ, അതിലധികമോ ആണെന്ന് ഒരു കാലത്ത് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭൂഗോളം ആകമാനം ഒന്ന് ചുറ്റുവാൻ ഒരു സെക്കന്റിന്റെ ഏഴിൽ ഒരു ഭാഗം സമയം മാത്രം എടുക്കുന്ന വെളിച്ചം- അല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യുതതരംഗം -ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ണാടിയിൽ ഇന്ന് അറിയപ്പെട്ട ആകാശ മണ്ഡലത്തെ ഒന്ന് വൃത്തം വെച്ച് പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ഏതാണ്ട് പത്തു കോടി കൊല്ലങ്ങൾ വേണം എന്നാണത്രെ ഇപ്പോഴത്തെ നിഗമനം.

ഈ മഹാമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെപ്പറ്റി മുമ്പില്ലാത്ത വിവരങ്ങൾ എത്രതന്നെ ഇന്ന് മനുഷ്യന് കരസ്ഥമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി, അവന് കിട്ടുന്ന ഓരോ അറിവും, അവയെപ്പറ്റി അവന് അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത അജ്ഞാത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ വിസ്തൃതി വലുതാക്കിക്കാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ, ഒളിഞ്ഞ് കിടപ്പുള്ള അദൃശ്യ ശക്തികളിലേക്കൊന്നും ഹൃദയംകൊണ്ട് നോക്കാതെ, വെളിയിൽകണ്ട പദാർത്ഥങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കുന്ന മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏതൊരു മഹാദൃഷ്ടാന്തവും പ്രകൃതിയുടെ പ്രക്രിയയെന്ന ഒരൊറ്റ വാക്കിലൊതുക്കി അവൻ വിധി കൽപിച്ചു സംതൃപ്തിയടഞ്ഞേക്കും. അതേ സമയത്ത് സത്യവിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസത്തെ അവ മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നക്ഷത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിവും ദൃഷ്ടാന്തവും ലഭിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഒരിടത്ത് നിശ്ചലമായിരിക്കുമ്പോഴുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കുക അവ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ചലിക്കുമ്പോഴായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നക്ഷത്രം കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തപ്പോൾ إِذَا هَوَى (അത് താണുപോകുമ്പോൾ) എന്നൊരു ഉപാധി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് الله اعلم. ഇതേ വാക്കിന് തന്നെ മേൽപോട്ട് ഉയരുമ്പോൾഎന്നും ഭാഷയിൽ അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടർത്ഥങ്ങളും ഒരേ സമയത്ത് കൽപിച്ചു കൂടാ. പക്ഷേ, ഓരോന്നും ഇവിടെ യോജിക്കുന്നത് തന്നെ. വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടർത്ഥവും സ്വീകരിച്ചു കാണാം. ഈ രണ്ട് അർത്ഥങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് മറഞ്ഞു, അസ്തമിച്ചുഎന്നും, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, ഉദിച്ചുഎന്നുമൊക്കെ അതിന് വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നതും. النَّجْم (നക്ഷത്രം) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ഒരു പ്രത്യേക നക്ഷത്രമല്ല- നക്ഷത്രം പൊതുവിലാണ് -എന്നത്രെ മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ നിലക്കാണ് നാമും മുകളിൽ സംസാരിച്ചത്. കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തെ (الثريا) പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചും النّجْم എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നത്കൊണ്ട് അതാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള പല അന്തസാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ സത്യവാചകം.

നിങ്ങളുടെ ആൾ അഥവാ മുഹമ്മദ് നബി ﷺ നേർമാർഗം വിട്ട് തെറ്റുകയോ, അദ്ദേഹത്തിന് അബദ്ധം പിണയുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നത്രെ നക്ഷത്രം മുഖേന ആണയിട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതെ, അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ജനിച്ചുവളർന്നു. നാല്പത്‌വർഷം നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ബഹുമാനാദരവുകൾക്കും തികച്ചും പാത്രമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളാണ് (صَاحِبُكُم) അദ്ദേഹം. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തോട് നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും വിശ്വാസവും നഷ്ടപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹത്തെ പ്പറ്റി പല ആശങ്കകൾക്കും നിങ്ങൾ വശംവദരാവുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു പിഴവും പിണഞ്ഞിരിക്കുകയല്ല. തന്നിഷ്ടം പറയുന്ന ആളുമല്ല അദ്ദേഹം. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതനാക്കി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യബോധനം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഈ പ്രബോധനകൃത്യവുമായി മുന്നോട്ട് വരുവാൻ ഇത് മാത്രമാണ് കാരണം. ആ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ആശങ്കക്കും, സംശയങ്ങൾക്കും അവകാശമില്ല എന്ന് താൽപര്യം.

നബി ﷺ ഇച്ഛപ്രകാരം സംസാരിക്കുകയില്ല (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. തന്നിഷ്ടമോ സ്വാർത്ഥമോ മുൻനിറുത്തി സംസാരിക്കുകയെന്ന സ്വഭാവമേ നബിﷺക്കില്ല എന്നാണല്ലോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. എന്നാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും ഏതിനെ ആധാരമാക്കിയാണ് എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. അതിനുള്ള മറുപടിയായിട്ടാണ്, അത് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുന്ന വഹ്‌യല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല (إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിലെ അത്(هُوَ) എന്ന സർവ്വനാമം (ضمير)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി ﷺ സംസാരിക്കുന്നത് എന്നായിരിക്കാം. അഥവാ വഹ്‌യ് മൂലവും, വഹ്‌യിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മാത്രമാണ് അവിടുന്ന് സംസാരിക്കാറുള്ളത് എന്ന് സാരം. അവിടുത്തെ സംസാരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ക്വുർആനാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതിന്റെ പേരിലാണല്ലോ നബിﷺയുടെ നേരെ ആക്ഷേപങ്ങളും നിഷേധങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും. ആകയാൽ, ആ സർവ്വനാമം ക്വുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് വരാം. സൂ: ശൂറായുടെ അവസാനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, വഹ്‌യ് ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും, ക്വുർആന്റെ വഹ്‌യ് ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്ക് മുഖാന്തരമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അടുത്ത വചനത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഞാൻ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺയിൽനിന്ന് കേൾക്കുന്നതെല്ലാം മനഃപാഠമാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ എഴുതി വെക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ചില ആളുകൾ എന്നെ വിരോധിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: താൻ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺയിൽ നിന്ന് കേൾക്കുന്നതെല്ലാം എഴുതുന്നു. റസൂലാകട്ടെ, ഒരു മനുഷ്യനാണ്, ദ്വേഷ്യമുള്ള

അവസരത്തിലും സംസാരിക്കുമല്ലൊ? (അതുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ സംസാരത്തിൽ വല്ല നീക്കുപോക്കും ഉണ്ടായേക്കാമല്ലോ.) അങ്ങനെ ഞാൻ അത് നിറുത്തിവെച്ചു. ഞാനിത് റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: اكتب فو الذي نفسي بيده ما خرج مني إلا الحق (എഴുതിക്കൊള്ളുക, എന്റെ ദേഹം യാതൊരുവന്റെ കയ്‌വശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! എന്നിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പുറത്തുവരികയില്ല.) (അ; ദ;) അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽനിന്ന് ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: ഞാൻ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയില്ല(لا أقول إلا حقا) എന്ന് റസൂൽ ﷺ പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ സ്വഹാബികളിൽ ചിലർ ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അവിടുന്ന് ഞങ്ങളോട് വിനോദം (തമാശ) പറയാറുണ്ടല്ലോ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു: اني لا أقول إلا حقا (നിശ്ചയമായും ഞാൻ യഥാർത്ഥം- അഥവാ കാര്യം- അല്ലാതെ പറയുകയില്ല (അ.)

അടുത്ത 5 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ആയത്തുകളിലെ ചിലവാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ചില പടങ്ങളുടെയും, ചില സർവ്വനാമ (ضمير) ങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കിയതിൽ നിന്നാണ് പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, അവയിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം, നമ്മുടെ അറിവിനും, ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്കും ഉപരിയായതുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ലെങ്കിലും ഒരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ രൂപത്തിൽ വേറൊരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. എന്നാൽ, പ്രാമാണ്യരായ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് ചില ഭാഗങ്ങൾമാത്രം അടർത്തിയെടുത്തും, ചില വാക്കുകൾക്ക് നിഘണ്ടുക്കളിൽ കാണുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക അർത്ഥങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തുംകൊണ്ട് ആ വചനങ്ങളിലെ ആശയങ്ങളെ ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ ഒതുക്കി നിറുത്തത്തക്ക അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ- മറ്റ് ചിലേടങ്ങളിലുമെന്നപോലെ- സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ ചിലർ മുതിർന്ന് കാണാം. സ്വീകാര്യമായ പ്രമാണങ്ങൾക്കും, ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും തികച്ചും എതിരായ ആ നൂതനവ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ മനഃസാക്ഷിയുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിശകലനം നടത്തുവാൻ മിനക്കെടുന്നപക്ഷം അത് കുറെ ദീർഘിച്ച് പോയേക്കുമെന്നതുകൊണ്ട് അതിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാന പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പ്രസ്തുത വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്താഭിപ്രായമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എങ്കിലും ഒരു വാസ്തവം ശ്രദ്ധേയമാണ്. 5 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം, ജിബ്‌രീൽ(അ) എന്ന മലക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ നബിﷺക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അവസരത്തിലും, നബിﷺയുടെ പ്രസിദ്ധമായ

മിഅ്റാജ്‌യാത്ര ഉണ്ടായ അവസരത്തിലും സംഭവിച്ച സംഭവങ്ങളാണെന്നുള്ള തിൽ അവർക്കിടയിൽ തർക്കമില്ല. സ്വഹാബികളും മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിത വര്യൻമാരും അടങ്ങുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷം ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇതിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെയും, ഹദീഥുകളുടെയും അടിസ്ഥാ നത്തിലുള്ള ആ മാർഗംതന്നെ നമുക്കും സ്വീകരിക്കാം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം തള്ളിക്ക ളയുകയും ചെയ്യാം. ومن الله التوفيق

عَلَّمَهُۥ شَدِيدُ ٱلْقُوَىٰ ﴿٥﴾

《5》 ശക്തിമത്തായ കഴിവുകളുള്ള ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്;-

ذُو مِرَّةٍ فَٱسْتَوَىٰ ﴿٦﴾

《6》(അതെ) ബലവാനായുള്ള ഒരുവൻ, അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം ശരിക്ക് നിലകൊണ്ടു. [സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.]

وَهُوَ بِٱلْأُفُقِ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾

《7》 അദ്ദേഹമാകട്ടെ, ഉന്നതമായ (നഭോ) മണ്ഡലത്തിലുമായിരുന്നു.

《5》 عَلَّمَهُۥ അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു شَدِيدُ കഠിനമായവൻ, ഊക്കൻ, ശക്തൻ ٱلْقُوَىٰ ശക്തികൾ (വൻകഴിവ്) 《6》 ذُو مِرَّةٍ ബലവാൻ, ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവൻ فَٱسْتَوَىٰ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ശരിയായി നിലകൊണ്ടു 《7》 وَهُوَ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, അദ്ദേഹം بِٱلْأُفُقِ മണ്ഡല (ചക്രവാള)ത്തിൽ ആയിരുന്നു, ബഹിർഭാഗത്തിലാണ് ٱلْأَعْلَىٰ ഉന്നതമായ

നബിﷺ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ അവിടുത്തേക്ക് എങ്ങനെ ലഭിക്കുന്നുവെന്ന് വിവരിക്കുകയാണ്. പലവിധശക്തികളുള്ള അതി ബലവാനായ ഒരാൾ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ശരിയായ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തെ അത് പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അതിനെക്കുറിച്ച് അറിവ് ലഭിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹം കളവ് പറയുന്നതോ, ഭ്രാന്ത്പറയുന്നതോ ഒന്നുമല്ല എന്ന് സാരം.

ശക്തിമത്തായ കഴിവുകളുള്ളവൻ (شَدِيدُ الْقُوَى)എന്നും, ബലവാൻ(ذُو مِرَّةٍ) എന്നും പറഞ്ഞത് ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. مِرَّةٍ എന്ന വാക്കിന് ബുദ്ധിശക്തി, ആലോചനശക്തി, വമ്പിച്ച ശക്തി, കൗതുകമുള്ള പ്രകൃ തി, എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞ ആളാണ് ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹമാണ് അല്ലാ ഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ അത് ഇറക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് സൂ: അൽബ ക്വറഃ 97 ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 26 : 193 ൽ വിശ്വ

സ്തനായ ആത്മാവ് (الروح الأمين) എന്നും, 16 : 102 ൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് (الروح القدس) എന്നും ജിബ്‌രീലിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂ: തക്‌വീർ (التكوير) 19 : 23 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: നിശ്ചയമായും ഇത് മാന്യനായ, ശക്തിമാനായ, അർശിന്റെ നാഥന്റെ അടുക്കൽ സ്ഥാനമുള്ളവനായ, അവിടെ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നവനായ, വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത വാക്കാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആൾ (നബി) ഒരു ഭ്രാന്തനൊന്നുമല്ല. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ (ആ ദൂതനെ) സ്പഷ്ടമായ നഭോമണ്ഡലത്തിൽവെച്ച് കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ– إلى قوله: بَالأُفُقِ المُبِينِ)

നബി ﷺ ജിബ്‌രീലിനെ (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യമാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഒന്ന് ഹിറാമലയിൽവെച്ചും, മറ്റൊന്ന് മിഅ്റാജ്എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധ വാനാരോഹണയാത്രയിലും. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ചാണിവിടെ 5 മുതൽ 12 വരെയും താഴെ സൂ: തക്‌വീർ 19 മുതൽ 23 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തേതിനെക്കുറിച്ച് തുടർന്നുള്ള 13 മുതൽ 18 വരെ വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റി സൂ: തക്‌വീറിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇബ്നു കഥീർ (റ) പറയുന്നതുപോലെ, സൂ: തക്‌വീറിന്റെ അവതരണം മിഅ്റാജിന്റെ മുമ്പായിരിക്കാം. والله أعلم

നബി തിരുമേനി ﷺക്ക് ഹിറാഗുഹയിൽവെച്ച് ഒന്നാമതായി മലക്ക് മുഖേന വഹ്‌യ് ലഭിച്ചതും, അപ്പോൾ സൂ: അലക് (سورة إقرأ) അവതരിച്ചതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പിന്നീട് കുറെ നാളത്തേക്ക് വഹ്‌യ് വരാതിരിക്കുകയുണ്ടായി. വഹ്‌യ് വീണ്ടും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ള ആവേശവും, ആ മഹാനുഗ്രഹം നിന്നുപോയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയാശങ്കയും നിമിത്തം തിരുമേനിക്ക് അസ്വസ്ഥതതോന്നി. വല്ല കുന്നിൻ മുകളിലും കയറി താഴെവീണു മരണപ്പെട്ടെങ്കിലോ എന്നുപോലും തിരുമേനിക്കുതോന്നിപ്പോയിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരത്തിൽ തിരുമേനിയെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്ന ചില വാക്കുകൾ- അശരീരി ശബ്ദം- അവിടുന്ന് കേൾക്കുമായിരുന്നു. അതുകേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന് സമാധാനം വരും. വീണ്ടും അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നും. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, ഒരിക്കൽ മലക്ക്- ജിബ്‌രീൽ (അ) തന്റെ സാക്ഷാൽരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന് അറുനൂറ് ചിറകുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിൽ- ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ- ഒരു പീഠത്തിലായിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷനായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വമ്പിച്ച ആ സൃഷ്ടിരൂപം ചക്രവാളത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗം മുഴുവനും മൂടുമാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് فَاسْتَوَىٰ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ (അദ്ദേഹം ശരിക്ക്- യഥാരൂപത്തിൽ- നിലകൊണ്ട്; അദ്ദേഹം ഉന്നതമായ മണ്ഡലത്തിലുമായിരുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതും, തുടർന്ന് 8 മുതൽ 12 കൂടിയ അഞ്ചുവചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നതും. അഹ്‌മദ് (റ), ബുഖാരി (റ), മുസ്‌ലിം (റ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയതും, ഇസ്‌ലാം ചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായതുമാണ് ഈ

സംഭവം. ജിബ്‌രീലിനെ (അ) കണ്ടശേഷം നടന്നതെന്താണെന്ന് അടുത്ത വചന ങ്ങളിൽ തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾

﴾8﴿ പിന്നീട് അദ്ദേഹം അടുത്തു; അങ്ങനെ, (കൂടുതൽ) അടുത്തു വന്നു;-

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾

﴾9﴿ എന്നിട്ട് രണ്ട് വില്ലിന്റെ അള വിൽ, അല്ലെങ്കിൽ (അതിലും) കൂടു തൽ അടുപ്പമായിത്തീർന്നു.

﴾8﴿ ثُمَّ دَنَا പിന്നെ അദ്ദേഹം അടുത്തു فَتَدَلَّىٰ അങ്ങനെ അടുത്തുകൂടി, കീഴ്പോട്ടുവന്നു ﴾9﴿ فَكَانَ എന്നിട്ട് ആയി قَابَ അളവിൽ, തോത്, ഞാൺ (പോലെ) قَوْسَيْنِ രണ്ട് വില്ലിന്റെ أَوْ أَدْنَىٰ അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ അടുത്തത്.

അതായത്, ചക്രവാളത്തിനുമീതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടശേഷം മലക്ക് നബി ﷺയുമായി അടുത്തടുത്തു. അങ്ങേഅറ്റം അടുത്തു വന്നു എന്ന് സാരം. രണ്ട് മനുഷ്യൻമാർ തമ്മിലോ, മറ്റേതെങ്കിലും രണ്ട് ഭൗതിക ജീവികൾ തമ്മിലോ അടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അടുപ്പമല്ല ഇത്. ജഡജീവിയും ഭൂവാസിയുമായ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ നേതാവും, ആത്മീയജീവിയും ഉപരിലോകവാസിയുമായ മലക്ക് വർഗത്തിന്റെ നേതാവും തമ്മിൽ കൂടിയിണങ്ങുവാനുള്ള ഒരസാധാരണ കൂടിക്കാഴ്ചയായിരുന്നു ഇത്. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവും റസൂലും പറഞ്ഞുതന്നതിനപ്പുറം ആ അടുപ്പത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. قَابَ قَوْسَيْنِ എന്ന വാക്കിന് രണ്ട് വില്ലിന്റെ അളവ്അല്ലെങ്കിൽ 'രണ്ട് വില്ലിന്റെ ഞാൺ'എന്ന് വാക്കർത്ഥം. രണ്ട് വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ അങ്ങേഅറ്റം അടുത്തുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗമാണിത്. പ്രയോഗത്തിന്റെ ഉൽഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഭിന്നമായ പ്രസ്താവനകൾ കാണാമെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം അതാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

فَأَوْحَىٰٓ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَآ أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) അടിയാന്ന് വഹ്‌യ് [ബോധനം] നൽകിയത് (ഒക്കെ) നൽകി.

﴾10﴿ فَأَوْحَىٰ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം (അവൻ) വഹ്‌യ് നൽകി إِلَىٰ عَبْدِهِۦ അവന്റെ (തന്റെ) അടിയാന്ന് مَآ أَوْحَىٰ വഹ്‌യ് നൽകിയത്

തമ്മിൽ അങ്ങേഅറ്റം അടുത്ത ശേഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനായ നബി ﷺക്ക് ജിബ്‌രീൽ (അ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ ബോധനം നൽകി

എന്ന് സാരം. أَوْحَى എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവായി അതിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിട പ്പുള്ള സർവ്വനാമം (الضمير المستتر) ജിബ്‌രീലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന നിലക്കാണ് ഇപ്പ റഞ്ഞത്. അത് അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നും വരാം. ചില വ്യാഖ്യാ താക്കൾ അങ്ങനെയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതിന്റെ സാരം, ജിബ്‌രീൽ (അ) മുഖാന്തരം അല്ലാഹു തന്റെ അടിയാനായ നബി ﷺക്ക് വഹ്‌യ് നൽകി എന്നുമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ആശയം ഒന്നുതന്നെ.

مَا كَذَبَ ٱلْفُؤَادُ مَا رَأَىٰٓ ﴿١١﴾

《11》 അദ്ദേഹം (നബി) കണ്ട തിന്റെ ഹൃദയം (നിഷേധിച്ചു) കള വാക്കിയില്ല.

أَفَتُمَٰرُونَهُۥ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾

《12》 എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം കാണുന്നതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹ ത്തോട് നിങ്ങൾ (സംശയിച്ച്) തർക്കം നടത്തുകയോ?!

《11》 مَا كَذَبَ കളവാക്കിയില്ല (നിഷേധിച്ചില്ല) ٱلْفُؤَادُ വല്ല ഹൃദയം مَا رَأَىٰٓ അത് (അദ്ദേഹം) കണ്ടത് 《12》 أَفَتُمَٰرُونَهُۥ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങളദ്ദേഹത്തോട് തർക്കം നടത്തുകയോ, വഴക്കടിക്കുകയോ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ അദ്ദേഹം കാണുന്നതിന്റെ പേരിൽ

നബി ﷺ കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ട ആ കാഴ്ചയെപ്പറ്റി വല്ല സംശയമോ, ചാഞ്ച ല്യമോ തോന്നി അവിടുന്ന് നിഷേധിച്ചില്ല; അത് യഥാർത്ഥവും സത്യവുമായ അനുഭവമാണെന്ന് ഹൃദയത്തിന് ബോധ്യം വരുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഇത്തരം ദർശനങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു തർക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ന്യായമല്ല എന്ന് സാരം. എത്രയോ പ്രാവശ്യം ജിബ്‌രീൽ (അ) നബി ﷺയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് വഹ്‌യ് നൽകുകയുണ്ടായിട്ടു ണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ശബ്ദം കേട്ടും, ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും, മറ്റ് വിധത്തിലും അത് സംഭവിക്കും. എന്നാൽ മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ കണ്ടതു പോലെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യമേ നബി ﷺ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടി ട്ടുള്ളൂ. ഒന്നാമത്തേത് ഭൂമിയിൽ -മക്കയിൽ- വെച്ചുതന്നെ. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഉപരിലോകത്തുവെച്ചുണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ സംഭവത്തെ ക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾

《13》 തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം [നബി] വേറെ ഒരു പ്രാവശ്യത്തി (ലെ വരവി)ലും അദ്ദേഹത്തെ [ജിബ്‌രീലിനെ] കണ്ടിട്ടുണ്ട്;-

عِندَ سِدۡرَةِ ٱلۡمُنتَهَىٰ ١٤

﴾14﴿ സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ യുടെ [അറ്റത്തെ ഇലന്തമരത്തിന്റെ] അടുക്കൽ വെച്ച്.

عِندَهَا جَنَّةُ ٱلۡمَأۡوَىٰٓ ١٥

﴾15﴿ അതിന്റെ അടുക്കലാണ് ആവാസത്തിന്റെ സ്വർഗം.

إِذۡ يَغۡشَى ٱلسِّدۡرَةَ مَا يَغۡشَىٰ ١٦

﴾16﴿ അതായത്, (ആ) ഇലന്തമരത്തെ ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെ) ആവരണം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, [അപ്പോഴാണതുണ്ടായത്.]

مَا زَاغَ ٱلۡبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ١٧

﴾17﴿ (നബിക്ക്) കാഴ്ച തെറ്റിപ്പോയില്ല; അത് ക്രമം വിട്ടതുമില്ല.

لَقَدۡ رَأَىٰ مِنۡ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ ١٨

﴾18﴿ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബിന്റെ അതിമഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും (പലതും) അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി.

﴾13﴿ وَلَقَدۡ رَءَاهُ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട് نَزۡلَةً ഒരു പ്രാവശ്യം, ഒരു ഇറക്കത്തിൽ (വരവിൽ) أُخۡرَىٰ വേറെ, മറ്റൊരു ﴾14﴿ عِندَ سِدۡرَةِ ഇലന്തയുടെ അടുക്കൽവെച്ച് ٱلۡمُنتَهَىٰ അറ്റത്തെ, ഒടുക്കത്തെ ﴾15﴿ عِندَهَا അതിന്നടുക്കലുണ്ട്, അടുക്കലാണ് جَنَّةُ ٱلۡمَأۡوَىٰٓ ആ വാസ(വാസസ്ഥല)ത്തിന്റെ സ്വർഗം ﴾16﴿ إِذۡ يَغۡشَى ആവരണം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, മൂടിയ സന്ദർഭം ٱلسِّدۡرَةَ ഇലന്തയെ مَا يَغۡشَىٰ ആവരണം ചെയ്തത്, മൂടിയത് (ഒക്കെ) ﴾17﴿ مَا زَاغَ തെറ്റിയിട്ടില്ല, വക്രത ബാധിച്ചില്ല ٱلۡبَصَرُ കണ്ണ്, കാഴ്ച, ദൃഷ്ടി وَمَا طَغَىٰ ക്രമം വിട്ടതുമില്ല, അതിക്രമിച്ചിട്ടുമില്ല ﴾18﴿ لَقَدۡ رَأَىٰ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുണ്ട് مِنۡ ءَايَٰتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ അതിമഹത്തായ, ഏറ്റം വലുതായ

രണ്ടാംപ്രാവശ്യംമിഅ്റാജിൽ (വാനയാത്രയിൽ) വെച്ച് നബി ﷺ ജിബ്രീലി(അ)നെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ കണ്ട സംഭവമാണിത്. സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ(سدرة المنتهى) എന്നാൽ അറ്റത്തെ ഇലന്തവൃക്ഷം എന്ന് വാക്കർത്ഥം. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് അദൃശ്യലോകത്തെ വൃക്ഷമായതുകൊണ്ട് ക്വുർആനിലോ ഹദീഥിലോ കണ്ടതിൽ കവിഞ്ഞ് അതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായമൊന്നും പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. സജ്ജനങ്ങളുടെ ആവാസമാകുന്ന -നിവാസകേന്ദ്രമായ- സ്വർഗം (جنة المأوى) അതിന്റെ അടുക്കലാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന്

അത് ഈ ഭൗതിക ലോകത്തിലെ വൃക്ഷമല്ല എന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

മിഅ്റാജിന്റെ സംഭവം മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇമാം ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം പല മാർഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിച്ച പല ഹദീഥുകളിലും അതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജിബ്‌രീൽ (അ) നബി ﷺയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഓരോ ആകാശത്തും ചെന്നതും അവിടെവെച്ചുണ്ടായ സംഭവങ്ങളും, കണ്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവയിൽ പ്രസ്താവിച്ച് കാണാം. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഏഴാമത്തെ ആകാശത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ സംഗതികൾ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

ثم رفعت إلى سدرة المنتهى فإذا نبقها مثل قلال هجر و إذا ورقها مثل اذان القيلة فلما غشبها من أمر ربي ما

غشيها تغيرت فما احد من خلق الله يستطيع أن ينعتها من حسنها-متفق عليه

(സാരം: പിന്നീട് എന്നെ സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹായിലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. നോക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഹജറി(*)ലെ വലിയ തോൽകുടങ്ങളെപ്പോലെയും, അതിന്റെ ഇലകൾ ആനയുടെ ചെവികൾപോലെയുമിരിക്കുന്നു! എന്റെ റബ്ബിന്റെ കല്പന- അഥവാ കാര്യം -കളിൽനിന്നും അതിനെ ആവരണം ചെയ്തതെല്ലാം ആവരണം ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതിന് സ്ഥിതിമാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ആർക്കും തന്നെ, അതിന്റെ നന്മ- അഥവാ സൗന്ദര്യം- നിമിത്തം അതിനേ വർണിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.(ബു, മു.) മറ്റൊരു നിവേദനത്തിൽ അതിനെ പല വർണങ്ങളും ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.അവ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ(وغشيها الوان لا ادري ماهي الخ –متفق) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിമും (റ) മറ്റും നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥിൽ, മുകളിൽനിന്ന് കീഴ്പോട്ട് ഇറങ്ങുന്ന കാര്യങ്ങളും, അടിയിൽനിന്ന് മേൽപ്പോട്ട് കയറുന്ന കാര്യങ്ങളും ചെന്നവസാനിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമാണ് അതെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. വേറെ ചില ഹദീഥുകളിൽ മലക്കുകൾ അതിനെ ആവരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ട് ഹദീഥുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.)

മേൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽനിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം:

1) സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ ഭൂമിയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വൃക്ഷമല്ല; അലങ്കാരരൂപത്തിൽ പറയപ്പെട്ടതുമല്ല; ആകാശലോകത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ വൃക്ഷമാണത്.

(*) ഒരു രാജ്യമാണ് ഹജർ. മദീനഃയുടെ അടുത്തും, യമനിലും മറ്റും ഇതേ പേരിലുള്ള രാജ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ ഏതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് തീർത്തു പറയുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്.

2) പല വൻകാര്യങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, വിവിധ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു മഹത്തായ കേന്ദ്രമാണത്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിന് അറ്റത്തെ ഇലന്തമരംഎന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ആ പേര് നൽകപ്പെട്ടത്.

3) 16 -ാം വചനത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യ വ്യാഖ്യാനമായി ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്തുത ഹദീഥുകളിൽ കണ്ട വിവരങ്ങളെ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും മാത്രം അറിയാവുന്ന എത്രയോ വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കാഴ്ചകളും അന്ന് റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ കാഴ്ചകൾ നിമിത്തം അവിടുത്തേക്ക് എന്തെങ്കിലും പാകപ്പിഴവോ, അമളിയോ പിണഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടുന്ന് എല്ലാം ശരിക്ക് ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് 17, 18 വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മിഅ്റാജിന്റെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചും, അതിൽ യുക്തിവാദക്കാർക്ക് അനുകൂലിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഈലിൽവെച്ച് നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നബി തിരുമേനിﷺക്ക് യാതൊരു പിഴവും പറ്റിയിട്ടില്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള വഹ്യ് പ്രകാരമാണ് അവിടുന്ന് പ്രബോധനം നടത്തുന്നത്. വഹ്യ് ലഭിക്കുന്ന മാർഗം ഇന്നതാണ്, മറ്റാരും പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പല ഉന്നത പദവികളും സിദ്ധിച്ച മഹാനാണ് തിരുമേനി, എന്നൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അതെല്ലാം വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

أَفَرَءَيْتُمُ ٱللَّـٰتَ وَٱلْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾

《19》 എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ ലാത്തയെയും ഉസ്സായെയും.

وَمَنَوٰةَ ٱلثَّالِثَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾

《20》 മറ്റേ മൂന്നാമത്തേതായ മനാത്തിനെയും?!

《19》 أَفَرَءَيْتُمُ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ ٱللَّـٰتَ ലാത്തയെ وَٱلْعُزَّىٰ ഉസ്സായെയും 《20》 وَمَنَوٰةَ മനാത്തിനേയും ٱلثَّالِثَةَ മൂന്നാമത്തേതായ ٱلْأُخْرَىٰ മറ്റേ, വേറെ

മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ച ഇവയെപ്പറ്റി നിങ്ങളൊന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കെന്താണ് പറയുവാനുള്ളത്? കേൾക്കട്ടെ! എന്ന് സാരം.

അറബികൾ ആരാധ്യദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന നിരവധി ദൈവങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള മൂന്നെണ്ണമാണ് ഇവ. ലാത്ത(اللات) ഥക്വീഫ് (ثقيف) ഗോത്രക്കാരുടെ വക ത്വാഇഫിലെ ഒരു വിഗ്രഹമാണ്. മുൻകാലത്ത് ഹജ്ജിന് പോകുന്നവർക്ക് ഗോതമ്പത്തരികൊണ്ട് ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യന്റെ സ്മാരകമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു അത്. ഉസ്സാ (العزى) ഒരു പ്രത്യേക ആരാധ്യവൃക്ഷമായിരുന്നു. അതിൻമേൽ ഒരു ക്ഷേത്രവും നിർമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മക്കഃയുടെയും, ത്വാഇഫിന്റെയും ഇടയിൽ നഖ്ലഃ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള അതിനെ ക്വുറൈശികൾ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നു. മക്കഃയുടെയും മദീനഃയുടെയും ഇടയിൽ മുശല്ലൽ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു മനാത്ത് (مناة). ഹുദൈൽ, ഖുസാഅഃ, ഔസ്, ഖസ്റജ് മുതലായ ഗോത്രക്കാരുടെ വിഗ്രഹമായിരുന്നു അത്. മറ്റേ മൂന്നാമത്തേത്എന്ന വിശേഷണം അവയെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പല വിഗ്രഹങ്ങളും ചില മലക്കുകളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളാണെന്നും, മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നുമായിരുന്നു മുശ്രിക്കുകളുടെ സങ്കൽപം. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കുന്നു:-

أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾

(21) നിങ്ങൾക്ക് ആണും, അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പെണ്ണുമോ?!

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰٓ ﴿٢٢﴾

(22) അത് -എന്നാൽ (അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ) -നീതികെട്ട ഒരു ഓഹരിയത്രെ!

---

(21) أَلَكُم നിങ്ങൾക്കോ ٱلذَّكَرُ ആണ് وَلَهُ അവന് ٱلْأُنثَىٰ പെണ്ണും (22) تِلْكَ അത് إِذًا അപ്പോൾ, എന്നാൽ, അങ്ങിനെയെങ്കിൽ قِسْمَةٌ ഒരോഹരിയാണ്, പങ്കാണ് ضِيزَىٰٓ നീതികെട്ട, അക്രമപരമായ

വ്യാജവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലും വേണ്ടേ അല്പമെങ്കിലും നീതി?! എനി, ആ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥനില എന്താണെന്നോ?-

إِنْ هِىَ إِلَّآ أَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ ۚ

(23) അവ, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നാമകരണം ചെയ്ത ചില പേരുകളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു യാതൊരു അധികൃതലക്ഷ്യവും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَمَا تَهْوَى ٱلْأَنفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ ٱلْهُدَىٰٓ ﴿٢٣﴾

അവർ [ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ] ഊഹത്തെയും, (സ്വന്തം) മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയുമല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. (വാസ്തവത്തിൽ) തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് അവർക്ക് നേർമാർഗം വന്നിട്ടുണ്ട്താനും. [എന്നിട്ടും അവർ അവയെ കൈവിടുന്നില്ല!]

أَمْ لِلْإِنسَـٰنِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾

《24》 അതല്ല, മനുഷ്യന് അവൻ വ്യാമോഹിക്കുന്നത് (ഒക്കെ) ഉണ്ടെന്നോ?!

فَلِلَّهِ ٱلْـَٔاخِرَةُ وَٱلْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

《25》 എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് പരലോകവും, ആദ്യലോക [ഇഹലോക]വും.

《23》 إِنْ هِىَ അവയല്ല إِلَّآ أَسْمَآءٌ ചില പേരുകളല്ലാതെ سَمَّيْتُمُوهَآ നിങ്ങളവക്ക് നാമകരണം ചെയ്തു, പേരുവെച്ചതായ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടില്ല, അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല بِهَا അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി مِن سُلْطَـٰنٍ ഒരു അധികൃതലക്ഷ്യവും, പ്രമാണവും إِن يَتَّبِعُونَ അവർ പിൻപറ്റുന്നില്ല إِلَّا ٱلظَّنَّ ഊഹത്തെയല്ലാതെ وَمَا تَهْوَى ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും ٱلْأَنفُسُ മനസ്സുകൾ وَلَقَدْ جَآءَهُم തീർച്ചയായും അവർക്ക് വന്നിട്ടുമുണ്ട് مِّن رَّبِّهِمُ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ٱلْهُدَىٰٓ നേർമാർഗം, മാർഗദർശനം 《24》 أَمْ لِلْإِنسَـٰنِ അതല്ല മനുഷ്യനുണ്ടോ مَا تَمَنَّىٰ അവൻ വ്യാമോഹിച്ചത്, കൊതിച്ചത് 《25》 فَلِلَّهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനാണ് ٱلْـَٔاخِرَةُ അവസാനത്തെ (പര) ലോകം وَٱلْأُولَىٰ ആദ്യത്തെ (ഇഹ) ലോകവും

ഇവരുടെ നയം കണ്ടാൽ, മനുഷ്യൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതെല്ലാം അവന് ചെയ്യാം, അവൻ വ്യാമോഹിക്കുന്നതെല്ലാം അവന് നേടാം എന്നാണ് തോന്നുക. പക്ഷേ, ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തുമുള്ള എല്ലാ ഉടമാധികാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അവൻ കല്പിച്ചതനുസരിച്ചേ മനുഷ്യന് എന്തും ചെയ്യാൻ അധികാരമുള്ളൂ. അവൻ നൽകുന്നതേ ആർക്കും ലഭിക്കുകയുമുള്ളൂ എന്ന് സാരം. വിഗ്രഹങ്ങൾ മലക്കുകളുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്, അവ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശയും രക്ഷയും നൽകും എന്നാണല്ലോ അവരുടെ വാദം. അതിന്റെ നിരർത്ഥത അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

വിഭാഗം- 2

۞ وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ لَا تُغْنِى شَفَـٰعَتُهُمْ شَيْـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ أَن يَأْذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرْضَىٰٓ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ ആകാശങ്ങളിൽ എത്രയോ മലക്കുകളുണ്ട്, അവരുടെ ശുപാർശ ഒട്ടുംതന്നെ ഉപകരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് (ശുപാർശ ചെയ്യുവാൻ) അവൻ അനുവാദം നൽകിയതിന് ശേഷമല്ലാതെ

﴾26﴿ وَكَم مِّن എത്രയോ ഉണ്ട്, എത്രയാണുള്ളത് مَّلَكٍ മലക്കുകളായിട്ട് فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളിൽ لَا تُغْنِى ഉപകരിക്കയില്ല, പര്യാപ്തമാകയില്ല شَفَـٰعَتُهُمْ അവരുടെ ശുപാർശ شَيْـًٔا യാതൊന്നും, ഒട്ടും إِلَّا مِنۢ بَعْدِ ശേഷമല്ലാതെ أَن يَأْذَنَ അനുവാദം കൊടുക്കുന്നതിന് ٱللَّهُ അല്ലാഹു لِمَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَيَرْضَىٰٓ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന

ആകാശത്ത് കണക്കറ്റ മലക്കുകളുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ആദരണീയരായ അടിയാൻമാരുമാണ്. (بل عباد مكرمون) എന്നാലും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ- അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ- ആർക്കും ശുപാർശ ചെയ്യാൻ അവർക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും, തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും അല്ലാതെ ശപാർശ ചെയ്യാൻ അവൻ ആരെയും അനുവദിക്കയില്ല. അനുവാദമില്ലാത്ത ശുപാർശകൊണ്ട് ഫലവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ആ മലക്കുകളുടെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ടോ അവർക്ക് ശുപാർശ ചെയ്ത് രക്ഷ നൽകുന്നു?!

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ ٱلْأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ നിശ്ചയമായും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, പെൺവർഗത്തിന്റെ നാമകരണം (പോലെ) മലക്കുകൾക്ക് നാമകരണം ചെയ്തുവരുന്നു.

وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ ۖ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവും ഇല്ലതാനും, അവർ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. ഊഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും തന്നെ ഉപകരിക്കുന്നതുമല്ല.

﴿27﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരുകൂട്ടർ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത بِٱلْءَاخِرَةِ പരലോകത്തിൽ لَيُسَمُّونَ അവർ നാമകരണം ചെയ്യുന്നു, പേരുവെക്കുന്നു ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ മലക്കുകൾക്ക് تَسْمِيَةَ ٱلْأُنثَىٰ പെണ്ണിന്റെ നാമകരണം. പെണ്ണിന് പേരുവെക്കുന്ന പ്രകാരം ﴿28﴾ وَمَا لَهُم അവർക്ക് ഇല്ലതാനും بِهِۦ അതിനെപ്പറ്റി مِنْ عِلْمٍ ഒരറിവും إِن يَتَّبِعُونَ അവർ പിൻപറ്റുന്നില്ല إِلَّا ٱلظَّنَّ ഊഹത്തെയല്ലാതെ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ നിശ്ചയമായും ഊഹമാകട്ടെ لَا يُغْنِى പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല (ഉപകരിക്കയില്ല) مِنَ ٱلْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു, കാര്യത്തിന് شَيْـًٔا ഒന്നും, യാതൊന്നും

ആ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആദ്യത്തെ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതോടൊപ്പം മലക്കുകളെ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നും, അവർ സ്ത്രീകളാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്ത്രീകളുടേതായ നാമവിശേഷണങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ന്യായത്തെയും, അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, ഊഹത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്താനും അത്. സൂ: സുഖ്‌റുഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: പരമകാരുണികന്റെ അടിയാൻമാരാകുന്ന മലക്കുകളെ അവർ പെണ്ണുങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന് ഇവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരുന്നുവോ? അവരുടെ (ആ) സാക്ഷ്യം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും, അവർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. وجعلوا الملئكة الذين هم عباد الرحمن الخ – الزخرف:١٩

إِنَّ الظَّنَّ لاَ يُغْنِي مِنَ الحَقِ شَيْئًا (ഊഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയില്ല. എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പൊതുതത്വമാകുന്നു. ഒരു കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും തക്കതായ രേഖയും ലക്ഷ്യവും തന്നെ വേണം. അഥവാ ഊഹമോ ധാരണയോ പോര. കാരണം ഊഹങ്ങളിൽ മിക്കതും അടിസ്ഥാനരഹിതമായിരിക്കും. നബി ﷺ പറയുന്നു: إياكم والظن وإن الظن أكذب الحديث (നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ സൂക്ഷിക്കുക. കാരണം, ഊഹം വർത്തമാനത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കളവായതാകുന്നു.) (ബു.)

فَأَعۡرِضۡ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكۡرِنَا وَلَمۡ يُرِدۡ إِلَّا ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا ﴿٢٩﴾

《29》 (നബിയേ) എന്നാൽ, നമ്മുടെ സ്മരണ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു കളയുകയും, ഐഹികജീവിതമല്ലാതെ ഉദ്ദേശം വെക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്ന് നീ ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊള്ളുക.

ذَٰلِكَ مَبۡلَغُهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱهۡتَدَىٰ ﴿٣٠﴾

《30》 അത്, അറിവിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ ആകെത്തുകയത്രെ. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് അവന്റെ മാർഗംവിട്ട് തെറ്റിപ്പോയവരെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുന്നവൻ. നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നവനും അവനത്രെ.

《29》 فَأَعۡرِضۡ എന്നാൽ (ആകയാൽ) നീ വിട്ടു (ഒഴിഞ്ഞു) മാറുക عَن مَّن تَوَلَّىٰ തിരിഞ്ഞുപോയവരിൽനിന്ന് عَن ذِكۡرِنَا നമ്മുടെ സ്മരണ (ഓർമ)യിൽനിന്ന് وَلَمۡ يُرِدۡ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത إِلَّا ٱلۡحَيَوٰةَ ജീവിതമല്ലാതെ ٱلدُّنۡيَا ഐഹികമായ, ഇഹത്തിലെ 《30》 ذَٰلِكَ അത് مَبۡلَغُهُم അവർ എത്തിച്ചേർന്നതാണ്, അവരുടെ ആകെത്തുകയാണ് مِّنَ ٱلۡعِلۡمِ അറിവിൽനിന്ന് إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് هُوَ أَعۡلَمُ അവനത്രെ കൂടുതൽ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ بِمَن ضَلَّ തെറ്റിയ (പിഴച്ച) വരെപ്പറ്റി عَن سَبِيلِهِۦ തന്റെ മാർഗം വിട്ടു وَهُوَ أَعۡلَمُ അവൻതന്നെ കൂടുതൽ അറിയുന്നവൻ بِمَنِ ٱهۡتَدَىٰ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി

അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമയും ബോധവുമില്ലാതെയും, ഐഹിക ജീവിതത്തെ ഏകലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുള്ളവരെ അവഗണിച്ചു തള്ളിക്കളയുവാൻ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. കാരണം, അവരുടെ അറിവിന്റെ ആകെത്തുക ഐഹികജീവിതവും, അതിലെ സുഖഭോഗങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കും. അതിനപ്പുറം അവർക്ക് ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനോ ആഗ്രഹിക്കുവാനോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അവരുടെ സർവ്വസ്വവും അതായിരിക്കും. അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിയും പുരോഗതിയും ഉന്നതിയുമെല്ലാം അതിലേ അവർ ആലോചിക്കു

കയും ചിന്തിക്കുകയുമുള്ളൂ. അവയെക്കുറിച്ചല്ലാത്ത ഉപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ് ഇത്. നബി ﷺ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥന നാമും പ്രാർത്ഥിക്കുക. അല്ലാഹുവേ, ഇഹലോകത്തെ ഞങ്ങളുടെ പ്രധാന മനോവിചാരമാക്കരുതേ; ഞങ്ങളുടെ അറിവിന്റെ ആകെത്തുകയും ആക്കരുതേ! (اللهم لا تجعل الدنيا اكبر همنا ولا مبلغ علمنا)

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ لِيَجْزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَـٰٓـُٔوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَيَجْزِيَ ٱلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ بِٱلْحُسْنَى ﴿٣١﴾

﴾31﴿ അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം). തിന്മ ചെയ്തവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുവാനും, നന്മ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് പ്രതിഫലം നൽകുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അത്).

﴾31﴿ وَلله അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും لِيَجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി ٱلَّذِينَ أَسَـٰٓـُٔوا۟ തിന്മ ചെയ്തവർക്ക് بِمَا عَمِلُوا۟ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച്, പ്രവർത്തിച്ചതിന് وَيَجْزِيَ പ്രതിഫലം നൽകുവാനും ٱلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ നന്മ (സുകൃതം) ചെയ്തവർക്ക് بِٱلْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലതിനെ

ഏറ്റവും നല്ലത് (الْحُسْنَى) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സ്വർഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ. നന്മ ചെയ്യുന്നവരുടെ സ്വഭാവം എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണുക:-

ٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَـٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلْمَغْفِرَةِ

﴾32﴿ (അതെ) വലിയ പാപങ്ങളും, നീചവൃത്തികളും (തീരെ) വിട്ടകന്ന് നിൽക്കുവാൻ. [ഇവരാണ് നന്മ ചെയ്യുന്നവർ.] നിസ്സാരമായതൊഴികെ. [അത് സംഭവിച്ചേക്കാം.] നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് (പാപം) പൊറുക്കുന്നതിൽ വിശാലനാകുന്നു.

هُوَ أَعۡلَمُ بِكُمۡ إِذۡ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ وَإِذۡ أَنتُمۡ أَجِنَّةٞ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡۖ فَلَا تُزَكُّوٓاْ أَنفُسَكُمۡۖ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ ﴿٣٢﴾

നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിപ്പിച്ച അവസരത്തിലും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ ഗർഭസ്ഥ ശിശുക്കളായിരിക്കുമ്പോഴും (എല്ലാംതന്നെ) അവൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വയം (പരിശുദ്ധരാക്കി) വളർത്തിക്കാട്ടരുത്. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴾32﴿ ٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ വർജ്ജിക്കുന്ന (വിട്ടകലുന്ന)വർ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ വലിയ പാപങ്ങളെ وَٱلۡفَوَٰحِشَ നീച (ദുഷ്ട)പ്രവൃത്തികളെയും إِلَّا ٱللَّمَمَ നിസ്സാരമായ (തുച്ഛമായ)ത് ഒഴികെ...അല്ലാത്ത إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് وَٰسِعُ ٱلۡمَغۡفِرَةِ പാപമോചനം വിശാലമായവനാണ് هُوَ أَعۡلَمُ അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ് بِكُمۡ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് إِذۡ أَنشَأَكُم നിങ്ങളെ ഉൽഭവിപ്പിച്ച (ഉണ്ടാക്കിയ) സന്ദർഭങ്ങളിൽ مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന് وَإِذۡ أَنتُمۡ നിങ്ങളായിരിക്കുമ്പോഴും أَجِنَّةٞ ഗർഭസ്ഥശിശുക്കൾ فِي بُطُونِ വയറുകളിൽ أُمَّهَٰتِكُمۡ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ فَلَا تُزَكُّوٓاْ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ വളർത്തരുത്, പരിശുദ്ധമാക്കിക്കാട്ടരുത്, പ്രശംസിച്ച് പറയരുത് أَنفُسَكُمۡ നിങ്ങളെത്തന്നെ, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ هُوَ أَعۡلَمُ അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ് بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവനെ (ഭയഭക്തിയുള്ളവനെ)പ്പറ്റി

നിങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം, വളർച്ച, വളർച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങൾ ആദിയായവയും, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ നന്മകളും പരിശുദ്ധതയും എടുത്തുകാട്ടി ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യാനും വളർത്തിക്കാട്ടുവാനും മുതിരരുത് എന്ന് സാരം. അബൂസലമഃയുടെ മകൾ സൈനബി (زَيْنَب بِنْت أَبِي سَلَمة–رض)നു അവരുടെ വീട്ടുകാർ ബർറഃ (بَرَّة = പുണ്യവതി) എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തപ്പോൾ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: لا تزكوا أنفسكم ان الله اعلم بأهل البر منكم–مسلم (നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വയം വളർത്തിപ്പറയരുത്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളിലുള്ള പുണ്യവാൻമാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്) ഞങ്ങൾ എന്താണ് അവൾക്ക് പേര് നൽകേണ്ടതെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി സൈനബഎന്ന് നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു (മുസ്‌ലിം). ഒരു മനുഷ്യൻ ഉഥ്മാൻ (റ)ന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തുനോക്കി അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ മിക്ദാദ് (مقداد بن الاسود–رض) അയാളുടെ മുഖത്ത് മണ്ണ് വാരിയിട്ടുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ

പറഞ്ഞു: അധികപ്രശംസ നടത്തുന്നവരെ കണ്ടാൽ, അവരുടെ മുഖത്ത് മണ്ണുവാരിയിടുവാൻ ഞങ്ങളോട് നബി ﷺ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (മുസ്‌ലിം)

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും പ്രതിഫലം ലിക്കുന്ന സുകൃതവാൻമാരുടെ സവിശേഷതയായി അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഭാഗം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. മനുഷ്യസഹജമായ വല്ല നിസ്സാര തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും അവരുടെ പക്കൽ വന്നുപോയേക്കാമെന്നല്ലാതെ വലിയ പാപങ്ങളോ, നീചവൃത്തികളോ ആയ യാതൊന്നും അവർ ചെയ്കയില്ല. അതിൽനിന്നെല്ലാം അവർ തീരെ അകന്ന് നിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും. ഇതാണത്: പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ടതോ, കർശനമായി വിരോധിച്ചതോ ആയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വലിയ പാപങ്ങളി (كبائر الإثم)ലും, നീചമോ നികൃഷ്ടമോ ആയി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നീചവൃത്തികളി (الفواحش)ലുംഉൾപ്പെടുന്നു. പൊതുവിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ പക്കൽ സാധാരണഗതിയിൽ വന്നുപിണഞ്ഞേക്കുന്ന ലഘുവായ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളാണ് നിസ്സാരപാപങ്ങൾ (اللمم) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മഹാപാപങ്ങളിലും, നീചവൃത്തികളിലും അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നവരുടെ പക്കൽ വന്നേക്കാവുന്ന ചെറുപാപങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കും എന്ന് താൽപര്യം. ഈ ആശയം മറ്റൊരു വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: أَنْ تَجْتَنِبُوا الْكَبَائِرَ مَا تنهَوْنَ عَنْهُ نُكفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ و تدْخلكم ندخَلاً كَرِيماً–النساء:٣١ (സാരം: നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കപ്പെടുന്ന വലിയ കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിട്ടകന്ന് നിൽക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ നിങ്ങൾക്ക് നാം മൂടിവെച്ച്- പൊറുത്ത് -തരുകയും, നിങ്ങളെ മാന്യമായ പ്രവേശന സ്ഥാനത്ത് നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. (4 : 31.) പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല, മാന്യമായ സ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിപ്പിക്കുമെന്നുകൂടി ഇതിൽ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പാപം പൊറുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ വിശാലത കാണിക്കുന്നവനാണ് നിന്റെ റബ്ബ് (إنَّ رَبَّك وَاسِعِ الْمَغْفِرَة) എന്ന് ഇവിടെയും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു നമ്മുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുത്തു തരട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം- 3

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾

《33》 എന്നാൽ (നബിയേ) പിൻമാറിപ്പോയ ഒരുവനെ നീ കണ്ടുവോ?-

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰٓ ﴿٣٤﴾

《34》 അവൻ അല്പം കൊടുക്കുകയും (പിന്നീടത്) നിറുത്തിക്കളയുകയും ചെയ്തു.

أَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ﴿٣٥﴾

《35》 അവന്റെ അടുക്കൽ അദൃശ്യജ്ഞാനമുണ്ടായിട്ട് അവൻ (അതുവഴി) കണ്ടറിയുന്നുവോ?!

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

《36》 അഥവാ, മൂസായുടെ ഏടുകളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അവന് വർത്തമാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലേ?!

وَإِبْرَٰهِيمَ ٱلَّذِى وَفَّىٰٓ ﴿٣٧﴾

《37》 (കടമകൾ) നിറവേറ്റിയവനായ ഇബ്റാഹീമിന്റെയും (ഏടിലുള്ളത്)?!

《33》 أَفَرَءَيْتَ എന്നാൽ നീ കണ്ടുവോ ٱلَّذِى تَوَلَّىٰ പിൻമാറിയ ഒരുവനെ **《34》** وَأَعْطَىٰ അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു قَلِيلًا അല്പം, കുറച്ച് وَأَكْدَىٰٓ അവൻ (പാറകണ്ട്) നിറുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു **《35》** أَعِندَهُۥ അവന്റെ പക്കലുണ്ടോ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിന്റെ ജ്ഞാനം, അറിവ് فَهُوَ يَرَىٰٓ എന്നിട്ടവൻ കാണുന്നു(വോ) **《36》** أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ അതല്ല, (അഥവാ) അവന് വർത്തമാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലേ بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി فِى صُحُفِ مُوسَىٰ മൂസായുടെ ഏടിലുള്ള **《37》** وَإِبْرَٰهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെയും ٱلَّذِى وَفَّىٰٓ നിറവേറ്റിയവനായ

സത്യോപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനും, സൻമാർഗം പിൻപറ്റുവാനും തയ്യാറില്ലാതെ പിൻതിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരും, കൊടുത്തുതീർക്കുകയോ ചെയ്തുതീർക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കടമകളിൽ ഏതോ ചിലത് മാത്രം നിർവ്വഹിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവ നിർവ്വഹിക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്നവരുമായ ആളുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കിണറോ മറ്റോ കുഴിക്കുമ്പോൾ ഇടക്കുവെച്ച് പാറകണ്ടെത്തുക നിമിത്തം തുടർന്ന് കുഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പ്രവർത്തനം നിറുത്തിവെച്ചു എന്നാണ് أكدى (അക്ദാ) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. അത്പോലെ, കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ധനം അല്പം കൊടുത്തു- അല്ലെങ്കിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കടമ അല്പം നിർവ്വഹിച്ചു- ബാക്കിയുള്ളത് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മനസ്സ് സമ്മതിച്ചതുമില്ല എന്ന് സാരം. തുടർന്ന് ചിലവഴിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ ധനം നഷ്ടപ്പെട്ട് വലഞ്ഞുപോകും, ചില കടമകൾ മാത്രം നിർവ്വഹിച്ചാലും തങ്ങൾക്ക് രക്ഷ കിട്ടും, തങ്ങളുടെ കുറ്റഭാരം മറ്റുള്ളവർ ഏറ്റെടുക്കുകയോ അവരുടെ മേൽ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യാം എന്നിത്യാദി വിചാരങ്ങളായിരിക്കും ഇവർക്കുണ്ടാവുക. ഒന്നുകിൽ, ഇതൊക്കെ ശരിയാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന വല്ല അദൃശ്യവിവരങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ പൂർവ്വ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് അതിന് അവർക്ക് വല്ല തെളിവും ലഭിച്ചിരിക്കണം. അദൃശ്യജ്ഞാനമാണെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണുള്ളത്. പൂർവ്വവേദങ്ങളാകട്ടെ, ഇവരുടെ നിലപാടിന് കടകവിരുദ്ധമായ തെളിവുകളാണ് നൽകുന്നതും. അവയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിലാണുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, എന്താണ് ഇവർക്ക്

ന്യായീകരണമുള്ളത്?! ഇവർക്കെങ്ങിനെയാണ് രക്ഷ കിട്ടുക!

ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ച് മുജാഹിദ് (റ) മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു സംഭവം ചില ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:- നബി ﷺ യുടെ ക്വുർആൻ പാരായണവും ഉപദേശവും കേട്ട് വലീദുബ്നു മുഗീറഃ (وَليد بن مُغيرَة)ക്കു ഇസ്‌ലാമിനോട് അനുഭാവമുണ്ടായി. അയാൾ നന്നായിത്തീർന്നേക്കുമെന്ന് തിരുമേനി പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, മുശ്‌രിക്കുകളിൽ ചിലർ അയാളെ പരിഹസിക്കുകയും, കാരണവൻമാരുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചതിൽ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ പരലോകശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നതായി വലീദ് പറഞ്ഞു. ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യ തരുന്നപക്ഷം, തന്റെ പരലോകശിക്ഷ, ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തുകൊള്ളുമെന്ന് ആ മുശ്‌രിക്ക് മറുപടി നൽകി. വലീദ് അത് സമ്മതിച്ച് ഇസ്‌ലാമിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, മറ്റേയാൾക്ക് നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രം കൊടുത്ത ശേഷം പിശുക്ക് മൂലം ബാക്കി കൊടുത്തു തീർത്തില്ല. ഇതാണ് സംഭവം. അവതരണഹേതു ഇതാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഇത്തരം ആളുകളെക്കുറിച്ച് പൊതുവിലാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. മൂസാ നബി (അ)ക്കും ഇബ്റാഹീം നബി (അ)ക്കും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നും തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു. അവയത്രയും ക്വുർആന്റെയും മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളത്രെ.

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ അതായത്, കുറ്റംവഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹം (അഥവാ ആത്മാവ്) മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം വഹിക്കുകയില്ല എന്നും;

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾

﴿39﴾ മനുഷ്യന് അവൻ (സ്വയം) പ്രയത്നിച്ചതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ലെന്നും;

وَأَنَّ سَعْيَهُۥ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾

﴿40﴾ അവന്റെ പ്രയത്നം വഴിയെ അവന് കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെടുമെന്നും;

ثُمَّ يُجْزَىٰهُ ٱلْجَزَآءَ ٱلْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾

﴿41﴾ -പിന്നീട് അവന് അതിന് പരിപൂർണമായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും-

﴾38﴿ أَلَّا تَزِرُ (കുറ്റം) വഹിക്കുകയില്ലെന്ന് وَازِرَةٌ ഒരു കുറ്റം വഹിക്കുന്നത് (ദേ
ഹം- ആത്മാവ്) وِزْرَ أُخْرَىٰ മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം ﴾39﴿ وَأَن لَّيْسَ ഇല്ലെന്നും لِلْإِنسَـٰنِ
മനുഷ്യന് إِلَّا مَا سَعَىٰ അവൻ പ്രയത്നിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച- പരിശ്രമിച്ച)തല്ലാതെ ﴾40﴿
وَأَنَّ سَعْيَهُۥ അവന്റെ പ്രയത്നം ആണെന്നും سَوْفَ يُرَىٰ വഴിയെ അവന് കാണിക്ക
പ്പെടും (എന്നും) ﴾41﴿ ثُمَّ يُجْزَىٰهُ പിന്നീടവന് അതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും
ٱلْجَزَآءَ പ്രതിഫലം ٱلْأَوْفَىٰ പരിപൂർണമായ, നിറവേറിയ

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് (എല്ലാം) ചെന്നവസാനിക്കുന്നത് എന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ അവൻ തന്നെയാണ് ചിരിപ്പിക്കുകയും, കരയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ അവൻതന്നെ, മരണപ്പെടുത്തുകയും, ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും;

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ അവൻതന്നെ, ആണും പെണ്ണുമാകുന്ന രണ്ട് ഇണകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും;

مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ -(അതെ) ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ നിന്ന് അത് (ഗർഭാശയത്തിൽ) സ്രവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ,-

وَأَنَّ عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അവന്റെ മേൽതന്നെയാണ് മറ്റേ ഉൽപത്തിയാക്കലും [രണ്ടാമത്തെ ജീവിപ്പിക്കലും] എന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ അവൻതന്നെ ധന്യമാക്കുക. (അഥവാ ഐശ്വര്യം നൽകുക)യും, സംതൃപ്തി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ رَبُّ ٱلشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അവൻതന്നെയാണ് ശിഅ്റായുടെ [ചോതിനക്ഷത്രത്തിന്റെ] റബ്ബ് എന്നും;

وَأَنَّهُۥٓ أَهۡلَكَ عَادًا ٱلۡأُولَىٰ ۝٥٠	﴾50﴿ അവൻതന്നെ, ആദിമ(ജന തയായ) 'ആദി'നെ നശിപ്പിച്ചു വെന്നും;
وَثَمُودَاْ فَمَآ أَبۡقَىٰ ۝٥١	﴾51﴿ ഥമൂദിനെയും (നശിപ്പിച്ചു); എന്നിട്ട് (അവരെ) ബാക്കിയാക്കി യില്ല;-

---

﴾42﴿ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണെന്നും ٱلۡمُنتَهَىٰ അവസാനം എത്തൽ,
ചെന്നവസാനിക്കൽ, അറ്റം ﴾43﴿ وَأَنَّهُۥ هُوَ അവൻ തന്നെയാണെന്നും أَضۡحَكَ ചിരി
പ്പിക്കുന്നത് وَأَبۡكَىٰ കരയിപ്പിക്കുകയും ﴾44﴿ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ അവൻ തന്നെ മരിപ്പിച്ചു
(മരിപ്പിക്കുന്നു) എന്നും وَأَحۡيَا ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (ചെയ്യുന്നു) ﴾45﴿
وَأَنَّهُۥ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും ٱلزَّوۡجَيۡنِ രണ്ട് ഇണകളെ ٱلذَّكَرَ ആണും وَٱلۡأُنثَىٰ
പെണ്ണും ﴾46﴿ مِن نُّطۡفَةٍ ഇന്ദ്രിയബിന്ദു (തുള്ളി)യിൽ നിന്ന് إِذَا تُمۡنَىٰ അത് സ്രവിക്ക
(ഒഴിക്ക)പ്പെടുമ്പോൾ, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തപ്പെടുമ്പോൾ ﴾47﴿ وَأَنَّ عَلَيۡهِ അവന്റെ മേലാ
ണെന്നും ٱلنَّشۡأَةَ ഉൽപത്തി, ഉണ്ടാക്കൽ നിർമാണം ٱلۡأُخۡرَىٰ മറ്റേ ﴾48﴿ وَأَنَّهُۥ هُوَ
അവൻ തന്നെ ധന്യമാക്കി (ഐശ്വര്യം നൽകി) എന്നും أَغۡنَىٰ وَأَقۡنَىٰ സംതൃപ്തി
നൽകുക (തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക, സൂക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുക, ദരിദ്രമാക്കുക)യും
ചെയ്തു ﴾49﴿ وَأَنَّهُۥ هُوَ അവൻ തന്നെയെന്നും رَبُّ ٱلشِّعۡرَىٰ ശിഅ്റാ (ചോതി)
നക്ഷത്രത്തിന്റെ റബ്ബ് ﴾50﴿ وَأَنَّهُۥٓ أَهۡلَكَ അവൻ നശിപ്പിച്ചുവെന്നും عَادًا ٱلۡأُولَىٰ ആദിമ
(ആദ്യത്തെ,) ഒന്നാമത്തെ ആദിനെ ﴾51﴿ وَثَمُودَاْ ഥമൂദിനെയും فَمَآ أَبۡقَىٰ എന്നിട്ട്
അവൻ ബാക്കിയാക്കിയില്ല, ശേഷിപ്പിച്ചില്ല

وَقَوۡمَ نُوحٍ مِّن قَبۡلُۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ هُمۡ أَظۡلَمَ وَأَطۡغَىٰ ۝٥٢	﴾52﴿ മുമ്പ് നൂഹിന്റെ ജനതയെയും (നശിപ്പിച്ചു); (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ ഏറ്റവും അക്രമം ചെയ്തവരും ഏറ്റം ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചവരും തന്നെയായിരുന്നു;-
وَٱلۡمُؤۡتَفِكَةَ أَهۡوَىٰ ۝٥٣	﴾53﴿ (കീഴ്മേലാക്കി) മറിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന (ആ) രാജ്യത്തെ അവൻ വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു;-
فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ۝٥٤	﴾54﴿ എന്നിട്ട് അതിനെ ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെയും) ആവരണം ചെയ്തു!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ (മനുഷ്യാ) എന്നിരിക്കെ, നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചാണ് നീ (തർക്കം നടത്തി) സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

﴾52﴿ وَقَوْمَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനതയെയും مِّن قَبْلُ മുമ്പ് إِنَّهُمْ كَانُوا۟ നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു هُمْ അവർ തന്നെ أَظْلَمَ വലിയ (വളരെ) അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ وَأَطْغَىٰ വലിയ ധിക്കാരി (അതിക്രമി)കളും ﴾53﴿ وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ മറിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനെയും (രാജ്യം) أَهْوَىٰ അവൻ വീഴ്ത്തി ﴾54﴿ فَغَشَّىٰهَا എന്നിട്ടതിനെ ആവരണം ചെയ്തു, മൂടി مَا غَشَّىٰ മൂടിയത്, ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെയും) ﴾55﴿ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) ഏത് അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ تَتَمَارَىٰ നീ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, തർക്കം നടത്തുന്നു

പൂർവ്വ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുൻ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തുവന്നതും, വിശുദ്ധ ക്വുർആനും മുഹമ്മദ് നബി ﷺ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പല മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ പല അനുഗ്രഹങ്ങളും, പ്രവാചകൻമാരാൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ധിക്കരിച്ച സമുദായങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട പല ശിക്ഷാസംഭവങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭംതൊട്ട് മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ കൈക്കാണ് നടന്നുവരുന്നതെന്നും, അതുപോലെ അവന്റെ ഭാവികാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണിരിക്കുന്നതെന്നും ഓർമിപ്പിച്ചു. വാസ്തവം ഇതെല്ലാമായിരിക്കെ, പിന്നെ എങ്ങനെയാണ്- മനുഷ്യാ- നീ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംശയിക്കുവാനും തർക്കിക്കുവാനും മുതിരുന്നത്? അഥവാ അതിൽ ഏതിനെയാണ് നിഷേധിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുക?! എന്നാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധമില്ലായ്മയിൽനിന്നും, അവനോടുള്ള നന്ദിയില്ലായ്മയിൽനിന്നുമാണല്ലോ എല്ലാ ദുർമാർഗങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നത്. 38 മുതൽ ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

(1, 2) ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുന്നതല്ല, വഹിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല. അവനവന്റെ കുറ്റത്തിന് അവനവൻ മാത്രമാണ് ഉത്തരവാദി. ഒരാൾ യത്നിച്ചതിന്റെ – പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ –നന്മ അയാൾക്ക് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാൽ നേതൃത്വം, മാതൃക, ഉപദേശം, കൽപന ആദിയായ ഏതെങ്കിലും മാർഗേണ ഒരാളുടെ കർമങ്ങളിൽ മറ്റൊരാൾ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ കർമങ്ങളുടെ ഫല

ത്തിൽ അയാൾക്കും പങ്ക് ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. നല്ല കർമങ്ങളെങ്കിൽ നന്മയുടെ പങ്കും, ചീത്ത കർമങ്ങളെങ്കിൽ തിന്മയുടെ പങ്കുമായിരിക്കും. ഇത് ഈ തത്വത്തിന് എതിരല്ല. കാരണം, ആ കർമങ്ങളിൽ ഒരു പങ്ക് അവനുമുണ്ടല്ലോ. മറ്റവന്റെ ഫലത്തിൽ ഇതുമൂലം കുറവുവരുന്നതുമല്ല. സൂ: അൻകബൂത്ത് 13 ൽ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് وليحملن اثقالهم واثقالا مع اثقالهم (അവർ അവരുടെ ഭാരങ്ങളും, അവരുടെ ഭാരങ്ങളോടൊപ്പം വേറെ ഭാരങ്ങളും നിശ്ചയമായും വഹിക്കുന്നതാകുന്നു.)എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇതനുസരിച്ചാകുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.

ഇമാം മുസ്‌ലിമും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഒരാൾ ഒരു നല്ല നടപടി നടപ്പിലാക്കിയാൽ അവന് അതിന്റെ പ്രതിഫലവും, ഖിയാമത്ത്നാൾ വരെ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരാൾ ഒരു ദുഷിച്ച നടപടി നടപ്പിലാക്കിയാൽ അവന് അതിന്റെ കുറ്റവും, ഖിയാമത്ത്നാൾവരെ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ കുറ്റവും ഉണ്ടായിരിക്കും. من سن سنة حسنة الخ ومن سن سنة سيئةالخ–مسلم وغيره ഭംഗം കൂടാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദാനധർമം, ഉപകാരപ്രദമായ അറിവ്, തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സന്താനം എന്നീ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ മരണത്തോടുകൂടി മുറിഞ്ഞുപോകാതെ അവശേഷിക്കുന്ന കർമങ്ങളായി നബി ﷺ എണ്ണിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. (رواه مسلم) മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ ഒരു സൻമാർഗത്തിലേക്ക് (മറ്റുള്ളവരെ) ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം, അവനെ പിൻപറ്റുന്നവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളിൽ യാതൊരു കുറവും ബാധിക്കാതെത്തന്നെ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ പോലെയുള്ള പ്രതിഫലം അവന്നുണ്ടായിരിക്കും. ഒരാൾ ഒരു ദുർമാർഗത്തിലേക്ക് (മറ്റുള്ളവരെ) ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം, അവനെ പിൻപറ്റിയവരുടെ പാപങ്ങളിൽ യാതൊരു കുറവും ബാധിക്കാതെത്തന്നെ, അവരുടെ പാപങ്ങൾപോലെയുള്ള പാപം അവന്റെ മേലുണ്ടായിരിക്കും. (من دعا إلى هدى كان له من الأجر الخ–مسلم)

ഹുസൈനുബ്നു ഫദ്‌ലി (حسين بن فضل)നോട് ഖുറാസാനിലെ ഭരണത്തലവനായിരുന്ന ത്വാഹിർ ചോദിച്ചു: മനുഷ്യന് അവൻ യത്നിച്ചതല്ലാതെ ഇല്ല എന്ന ഈ (39 -ാമത്തെ) വചനവും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഇരട്ടിയാക്കിക്കൊടുക്കും(والله يضاعف من يشاء–البقرة:٢٦١) എന്ന വചനവും തമ്മിൽ എങ്ങനെ യോജിക്കും? അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: അവന്- മനുഷ്യന്- നീതിന്യായപ്രകാരം താൻ യത്നിച്ചതല്ലാതെ ഒന്നുമില്ല. (അല്ലാഹുവിന്റെ) ഔദാര്യം കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് അവന് കിട്ടും(ليس له من العدل إلا ما سعى وله بالفضل ماشاء الله) هـ من روح المعاني

ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില വരികളുടെ സാരം കൂടി അറിയുന്നത് നന്ന്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്ത് അതിന്റെ കൂലി മരിച്ചുപോയവർക്ക് ദാനം ചെയ്താൽ അതവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല

എന്ന് ഇമാം ശാഫിഈ (റ)യും, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരും ഈ (39 -ാം) ആയത്തിൽനിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കാരണം, അതവരുടെ പ്രവൃത്തിയോ പ്രയത്നമോ അല്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് വ്യക്തമായോ, സൂചനയായോ ഇതിലേക്ക് നബി തിരുമേനി ﷺ സമുദായത്തിന് പ്രോത്സാഹനമോ പ്രേരണയോ നല്കാതിരുന്നത്. സ്വഹാബികളിൽപെട്ട ഒരാളിൽനിന്നും അത് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. അതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിലേക്ക് അവർ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കടക്കേണ്ടതായിരുന്നു.'ക്വുർബത്തു'കളെ സംബന്ധിച്ച് (അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാനായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന പുണ്യകർമങ്ങളിൽ) നസ്സ്കൊണ്ട് മതിയാക്കേണ്ടതാണ്. (ക്വുർആന്റെയോ ഹദീഥിന്റെയോ തുറന്ന ഭാഷയിലുള്ള പ്രസ്താവന മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ) അതിൽ അനുമാനവും അഭിപ്രായവും വഴി കൈകാര്യം നടത്തിക്കൂടാ. എന്നാൽ (മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള) പ്രാർത്ഥനയും, ധർമവുമാകട്ടെ, അവയുടെ കൂലി അവർക്ക് എത്തുമെന്നുള്ളത് (ഭിന്നിപ്പില്ലാത്ത) ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായവും, 'ശാരിഇ'*നാൽ തുറന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.(ഹ ابن كثير)

തുടർന്നുകൊണ്ട് മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളിൽ മരണപ്പെട്ടവർക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവ അവരുടെ യത്നത്തിന്റെയും, പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്വുർആൻ ഓതി ദാനം ചെയ്താൽ മരിച്ചവർക്ക് അതിന്റെ പുണ്യം കിട്ടുമെന്ന് പറയുന്ന പണ്ഡിതൻമാർപോലും ക്വുർആൻ പാരായണത്തിനുവേണ്ടി അന്യരെ കൂലിക്ക് വിളിച്ചാൽ ശരിയാവുകയില്ലെന്ന അഭിപ്രായത്തിനാണ് പിൻബലം നൽകുന്നത്. മാത്രമല്ല, ക്വുർആൻ ഓതിയതിന്റെ പ്രതിഫലം (കൂലി) അത് ഓതിയ ആൾക്കുതന്നെയാണ് ലഭിക്കുക എന്നും, അവൻ ഓതിയതുപോലെയുള്ളതിന്റെ പ്രതിഫലം മാത്രമാണ് മരണപ്പെട്ട ആൾക്ക് ലഭിക്കുക എന്നും, ആകയാൽ ഓതുന്ന ആൾ അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ ഈ ഓതിയതുപോലെയുള്ളതിന്റെ പ്രതിഫലം ഇന്ന ആൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കണേ (اللهم اوصل مثل ثواب ما قرأناه) എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നും അവർ പറയുന്നു. അപ്പോൾ, യാതൊന്നും ഓതാതെത്തന്നെ അല്ലാഹുവേ, ഒരു യാസീൻ ഓതിയാലുണ്ടാകുന്ന പ്രതിഫലം ഇന്ന ആൾക്ക് എത്തിക്കണേ എന്ന് പറഞ്ഞാലും മതിയാവുകയില്ലേ? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇതൊന്നും ആലോചിക്കാതെയാണ് നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ പലരും ഈ വിഷയത്തിൽ ധനം വ്യയം ചെയ്തുവരുന്നത്. അതേ ധനം ഇത്തരം കലർപ്പ് കൂടാത്ത പരിശുദ്ധമായ ദാനധർമങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! അത് അവർക്കും, മരണപ്പെട്ടവർക്കും ഉപകരിക്കുമായിരുന്നു! والله الموفق للسداد والرشاد

ശാരിഉ്(شارع) എന്നാൽ മതസ്ഥാപകൻ എന്നർത്ഥം. യഥാർത്ഥ മതസ്ഥാപകൻ അല്ലാഹുതന്നെ. അത് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ആളായതുകൊണ്ട് നബിﷺയെക്കുറിച്ചും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

(3) മഹ്ശറിൽവെച്ച് മനുഷ്യന് അവന്റെ കർമങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്

(4) പിന്നീട് അതിന്റെ പ്രതിഫലം ശരിക്കും കൃത്യമായും നൽകപ്പെടും. ഓരോരുത്തന്റെ കർമങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പാകെ കാട്ടി ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും, തെളിവുകൾമൂലം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. സൽക്കർമമാണെങ്കിൽ അവന് സന്തോഷവും, ദുഷ്ക്കർമമാണെങ്കിൽ അവന് സന്താപവും ഉളവാക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ثُمَّ تُرَدُّونَ الَى عَالِمِ الغيب والشاهادت فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ–الجمعة (പിന്നീട് അദൃശ്യത്തേയും ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവന്റെ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളെ അവൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തും.) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَه فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَه (അപ്പോൾ, ആർ ഒരു അണുവോളം ഗുണം ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അത് കാണും, ആർ ഒരു അണുവോളം ദോഷം ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അത് കാണും.)

(5) എല്ലാ കാര്യങ്ങളും, എല്ലാ ആളുകളും ഒടുക്കം ചെന്നുചേരുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാകുന്നു. എല്ലാം അവന്റെ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും മാത്രമായിരിക്കും. എല്ലാവരും അവന്റെ വിധിക്ക് വിധേയരുമായിരിക്കും وإلَيه يرْجَعُ الأَمْرِ كُلُّهُ–هود (അവനിലേക്ക് തന്നെ എല്ലാ കാര്യവും മടക്കപ്പെടുന്നു:) الَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعاً– يونس(നിങ്ങളുടെ മുഴുവനും മടങ്ങിച്ചെല്ലൽ അവന്റെ അടുക്കലേക്കാകുന്നു.)

(6) ചിരിയും, കരച്ചിലും നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണ്. സുഖദുഃഖങ്ങളും, സന്തോഷ സന്താപങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങളും അവന്റെ സൃഷ്ടിതന്നെ. അപ്പോൾ, ചിരിവരുന്നതും, കരച്ചിൽ വരുന്നതും അവന്റെ വകയാണ്. കാരണം കൂടാതെ ചിരിക്കുവാനോ, കാരണമുള്ളപ്പോൾ ചിരിക്കാതിരിക്കുവാനോ മനുഷ്യന് സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതുപോലെത്തന്നെ കരച്ചിലും.

(7) മരണവും ജീവിതവും ഉണ്ടാക്കുന്നവനും അവൻ തന്നെ. അതെ, الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ والْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً(നിങ്ങളിൽ ഏതാളാണ് കൂടുതൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി മരണത്തെയും ജീവിതത്തേയും സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്.)

(8) നിസ്സാരമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയബിന്ദു ഗർഭാശയത്തിൽ സ്രവിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെവെച്ച് അത് ആണായും പെണ്ണായും, -ചിലപ്പോൾ രണ്ടും കൂടിയും- രൂപാന്തരപ്പെട്ട് പുറത്തു വരുന്നു. അതിന് മുമ്പായി എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ അവിടെവെച്ച് വ്യവസ്ഥിതമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം സൃഷ്ടികർത്താവ് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. ആണിനെ ആണും, പെണ്ണിനെ പെണ്ണും ആക്കുന്നതിൽ നാമമാത്രമായെങ്കിലും മറ്റൊരാൾക്കും പങ്കില്ല.

(9) ഇങ്ങനെയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ച് പോറ്റിവളർത്തിക്കൊണ്ട് വന്ന് പിന്നീട് മരണപ്പെടുത്തിയ അതേ കർത്താവായ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാദ്ധ്യതതന്നെയാണ് മുൻജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി മനുഷ്യന് വീണ്ടും രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടി നൽകലും, അതെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ച അവന്നുണ്ടോ ഇതിന് വല്ല പ്രയാസവും?! ഒരു കണക്കിന് ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിപ്പിനെക്കാൾ എളുപ്പമാണല്ലോ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പ്. وهو أهون اليه

(10) ചില ആളുകൾക്ക് ധനവും സമ്പത്തും നൽകുന്നതും, അവരെ അന്യന്റെ ആശ്രയം കൂടാതെ ജീവിക്കുമാറാക്കുന്നതും മറ്റ് ചിലർക്ക് ദാരിദ്ര്യവും വിഷമവുമുണ്ടെങ്കിലും അവരെ വല്ല നല്ല സംതൃപ്തിയോടെ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നവരാക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാകുന്നു.

أَغْنَى(അഗ്നാ) എന്ന വാക്കിന് ധന്യമാക്കി, ഐശ്വര്യം നൽകി, ധനം കൊടുത്തു, ആശ്രയമില്ലാതാക്കി, പര്യാപ്തമാക്കിഎന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നതാണ്. ധനവും ആവശ്യമായ ജീവിതോപാധികളും നൽകി എന്ന് സാരം. أَقْنَى (അക്നാ) എന്ന വാക്കിന് സമ്പാദ്യം നൽകി, ശേഖരിച്ചുകൊടുത്തു, മതിവരുത്തി, തൃപ്തിനൽകിഎന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഇ ൗ വാക്കിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. രണ്ടായാലും അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം തന്നെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ആവശ്യങ്ങൾക്ക് പുറമെ, സൂക്ഷിച്ചുവെക്കത്തക്കവണ്ണം ധാരാളം ധനം നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുത്തി എന്നതാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം ഇവിടെ (48 -ാം വചനത്തിൽ) ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വരും. സ്വത്തും ധനവുമില്ല- ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ട്- എങ്കിലും അതിൽ അക്ഷമയും അതൃപ്തിയും തോന്നാതെ, ഉള്ളതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അതിൽ സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുമാറാക്കി എന്നാണ് മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ ഔചിത്യം കാണുന്നത്. കാരണം, ധനത്തെക്കാൾ കവിഞ്ഞ അനുഗ്രഹമാണ് ദാരിദ്ര്യമുള്ളതോടൊപ്പം ധന്യമായ മനസ്ഥിതി ഉളവാക്കുക എന്നുള്ളത്. ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞതോതിൽ ധനം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ അഭിലഷണീയമല്ലതാനും. മാത്രമല്ല, ഇതിന് മുമ്പ് (43 -45) ചിരിപ്പിച്ചു- കരയിപ്പിച്ചുഎന്നും; മരിപ്പിച്ചു- ജീവിപ്പിച്ചു എന്നും ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്നുമൊക്കെയാണല്ലോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ നിലക്ക് ധനം നൽകിയും, ദാരിദ്ര്യത്തിൽ സംതൃപ്തി നൽകിയും അനുഗ്രഹിക്കുക എന്ന് വെക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ യോജിപ്പ്. الله اعلم സംതൃപ്തിയും മനസ്സമാധാനവും കൂടാതെയുള്ള സമ്പത്തിനേക്കാൾ ഉത്തമം. അവയോടുകൂടിയുള്ള ദാരിദ്ര്യമാകുന്നു. ليس الغنى عن كثرة العرض ولكن الغنى غنى النفس –متفق عليه(വിഭവങ്ങൾ അധികരിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല ധനമുണ്ടാകുന്നത്. പക്ഷേ, ധനമെന്നത് മനസ്സിന്റെ ധന്യതയാണ്. (ഹ. ശ.)

(11) ശിഅ്റാ(الشِّعْرَى)യുടെ റബ്ബും അല്ലാഹു തന്നെ. മിഥുന നക്ഷത്രത്തിന്റെ പിന്നിലായി ഗ്രീഷ്മ കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ള ചോതി നക്ഷത്രമാണ് ശിഅ്റാ. * മുൻകാലത്ത് ചില അറബികൾ അതിനെ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞത്.

(12) ആദിമ ആദ്വർഗത്തെയും ഥമൂദ്ഗോത്രത്തെയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചതും, അതിന്റെ എത്രയോ മുമ്പ് നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനതയെ നശിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം അല്ലാഹു തന്നെ. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ധിക്കാരവും അക്രമവും അതിരു കടക്കുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹു ഏതെങ്കിലും പൊതുശിക്ഷ വഴി അതിനെ ഒന്നടങ്കം നശിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം പിന്നീടുള്ളവർക്കും പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആദിമ ആദ്വർഗം (عاد الأولى) ഹൂദ് (അ)ന്റെ സമുദായവും, ഥമൂദ്സമുദായം സ്വാലിഹ് (അ)ന്റെ സമുദായവുമാകുന്നു. നൂഹ് (അ)ന് ശേഷം ഹൂദ് (അ)നു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു ജനതയായിരുന്നു ആദിമ ആദ്വർഗമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

(13) അടിമേലായി മറിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തെ (المؤتفكة) തല കീഴായി മറിച്ച് വീഴ്ത്തിയവനും അല്ലാഹു തന്നെ. ലൂത്വ് നബി (അ)യുടെ രാജ്യമാണ് ഉദ്ദേശ്യം.جَعَلْنَا عَالِيهاسَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم حِجَارَةً مِنْ سجيل مَنْضُود– هود.(അതിന്റെ മേൽഭാഗം നാം കീഴ്ഭാഗമാക്കി. അവരുടെ മേൽ നാം ചൂളക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (സൂ: ഹൂദ് 82.) الْقَرْيَةُ التي امطرت مَطَر السُوء–الفرقان (ചീത്ത മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ രാജ്യം (സൂ: ഫുർകാൻ 40) എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇന്നും തലകീഴായിക്കിടക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതിനെ ആവരണം ചെയ്തതൊക്കെ ആവരണം ചെയ്തു (فَغَشَاهَا ما غَشَى) എന്ന് പറഞ്ഞത്.

മനുഷ്യൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അവന് ആലോചിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതുമായ പ്രധാനപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളെയും നിരത്തിക്കാട്ടിയശേഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്: ഹേ, മനുഷ്യാ, എന്നിരിക്കെ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഏത് അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് നിനക്ക് സംശയിച്ച് തർക്കിക്കുവാനുള്ളത് എന്ന്?! മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ച് നോക്കുക! നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ നിലപാടും, അവിടുത്തേക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന മാർഗവും, അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സിദ്ധാന്ത

(*) മിഥുന നക്ഷത്രം= الجوزاء (Gemini); ചോതി നക്ഷത്രം അഥവാ അഗ്നി നക്ഷത്രം= الشعرى (Sirius)

ങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം നബി ﷺയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰٓ ﴿٥٦﴾

《56》 ഇത് പൂർവ്വികൻമാരായ താക്കീതുകാരിൽ പെട്ട ഒരു താക്കീതുകാരനത്രെ.

أَزِفَتِ ٱلْـَٔازِفَةُ ﴿٥٧﴾

《57》 (ആ) ആസന്നസംഭവം (ഇതാ) ആസന്നമായി!-

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

《58》 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, അതിനെ തുറവിയാക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയും ഇല്ല.

《56》 هَٰذَا نَذِيرٌ ഇത് ഒരു താക്കീതുകാരനാണ് مِّنَ ٱلنُّذُرِ താക്കീതുകാരിൽപെട്ട ٱلْأُولَىٰٓ ആദ്യത്തവരായ, പൂർവ്വികൻമാരായ 《57》 أَزِفَتِ ആസന്നമായി, അടുത്ത് ٱلْـَٔازِفَةُ ആസന്നമായത് (സംഭവം) 《58》 لَيْسَ لَهَا അതിന്നില്ല مِن دُونِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ, പുറമെ كَاشِفَةٌ തുറവിയാക്കുന്ന (ശക്തി) ഒന്നും

ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാർ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകനും. അദ്ദേഹം ഈ രംഗത്ത് പുതുതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരാളല്ല. قُلْ مَا كُنْتُ بِدعاً مِّن الرُسل–الأحقاف:٩(പറയുക: ഞാൻ റസൂലുകളിൽ ഒരു പുത്തനല്ല). പക്ഷേ, എനി ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അദ്ദേഹം അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാണ്. കാലം ഇതാ അവസാനിക്കാറായി. ആ മഹാസംഭവം- ലോകാവസാനസംഭവം- ഇതാ ആസന്നമായി. അത് വന്നാൽ അതിനെ തടയുവാൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റാരാലും സാധ്യമല്ല.

الأزِفَة (ആസന്ന സംഭവം) എന്ന് പറഞ്ഞത് ക്വിയാമത്ത്നാളിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ اقْتَرَبت السَاعَة (അന്ത്യസമയം അടുത്തെത്തി) എന്ന് പറയുന്നു. ക്വിയാമത്ത്നാളിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളായി الواقِعة (ആ സംഭവം), الْقَارِعَة (ആ ഭയങ്കര സംഭവം), الْحَاقة(ആ യഥാർത്ഥ സംഭവം) എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു നാമമത്രെ ഇതും. തുറവിയാക്കുന്ന ശക്തിയില്ല എന്ന (58 -ാം) വാക്യത്തിന് 1) അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന് തുറവി നൽകുവാനും അതിനെ തടുക്കുവാനും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല എന്നും, 2) അതിനെ വെളിക്കുകൊണ്ടുവരുന്നതും സംഭവിപ്പിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല എന്നും

മറ്റും വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു:-

أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

《59》 അപ്പോൾ , (കാര്യം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ) ഈ വർത്തമാനത്തെ സംബന്ധിച്ചാണോ നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?-

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

《60》 നിങ്ങൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, കരയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും?-

وَأَنتُمْ سَٰمِدُونَ ﴿٦١﴾

《61》നിങ്ങളാകട്ടെ, (അശ്രദ്ധരായി) മേൽപോട്ട് നോക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

《59》 أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ അപ്പോൾ ഈ വർത്തമാനത്തെ സംബന്ധിച്ചോ تَعْجَبُونَ നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു 《60》 وَتَضْحَكُونَ നിങ്ങൾ ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു وَلَا تَبْكُونَ നിങ്ങൾ കരയുന്നുമില്ല, കരയാതെയും 《61》 وَأَنتُمْ നിങ്ങളോ, നിങ്ങളാകട്ടെ سَٰمِدُونَ മേല്പോട്ട് നോക്കുന്നവർ (അശ്രദ്ധർ, അഹംഭാവികൾ) ആകുന്നു

അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ (59 -61) വചനങ്ങൾ ഓതിക്കേട്ടപ്പോൾ, സ്വഹാബികൾ കണ്ണുനീരൊഴുക്കി കരയുകയുണ്ടായി. നബി ﷺ യും കരഞ്ഞു. ഞങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ നബി ﷺ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാടുനിമിത്തം കരയുന്നവൻ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല; അനുസരണക്കേടിൽ നിരതനായവൻ സ്വർഗത്തിലും പ്രവേശിക്കയില്ല

لا يلج النار من بكي من خشية الله تعالى ولا يدخل الجنة مصر على معصية الخ-البيهقي في الشعب

ഇ ൗ വർത്തമാനം എന്ന് പറഞ്ഞത് ക്വുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

فَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ وَٱعْبُدُوا۟ ۩ ﴿٦٢﴾ سجود ۩

《62》 (മനുഷ്യരേ) അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദു [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുവിൻ; ആരാധനയും ചെയ്യുവിൻ!

《62》 فَٱسْجُدُوا അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് وَٱعْبُدُوا ഇബാദത്തും (ആരാധനയും) ചെയ്യുവിൻ

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: നബി ﷺ സൂ: നജ്മ്ഓതി സുജൂദ് ചെയ്തു. തിരുമേനിയോടൊപ്പം (അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന) മുസ്‌ലികളും, മുശ്‌രിക്കുകളും, ജിന്നും, ഇൻസും(മനുഷ്യരും) സുജൂദ് ചെയ്തു. (ബുഖാരി.) അർത്ഥവും ആശയവും ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടിയും ഈ അദ്ധ്യായം വായിക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, മനുഷ്യ ഹൃദയമുള്ള ആരും നിശ്ചയമായും അവരറിയാതെത്തന്നെ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ പ്രചോദിതരാകാതിരിക്കയില്ല. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നാം കണ്ടതും അതാണ്.

അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ ശിക്ഷയും താക്കീതും ഭയപ്പെടുന്ന, അശ്രദ്ധയും പരിഹാസവും കാണിക്കാത്ത ഭയഭക്തന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളെയെല്ലാം നീ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ! നിനക്ക് സുജൂദും ഇബാദത്തും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ! آمين

اللهم ولك الحمد والمنة